

[Ømann.]

syn til, at man skulle beskære erhvervslivets kapital.

Hvis der skulle være vanskeligheder for en virksomhed med at fortsætte, ja, så er jeg da villig til at drøfte en eller anden form for henstand. Den problematik var vi jo dybt inde i, dengang man talte om lovgivningen vedrørende skifte.

At skades- og ekspropriationserstatninger stilles lige med salgssummer i relation til særlig indkomstskat, har jeg hele tiden syntes var rimeligt, ligesom jeg har fundet det urimeligt, at man fremtvang en ekspropriationsprocedure i tilfælde, hvor man lige så godt kunne have foretaget en fri handel.

Jeg skal ikke gå nærmere ind på detaljerne i lovforslagene og beregningsmetoderne. Jeg skal kun pointere, at det er beskeden lovforslag, som der ikke er grund til at gøre så megen blæst ud af, som hidtil er gjort i denne debat, og at vi naturligvis er glade også for beskeden skridt. Men jeg vil gerne stille det i relief ved atter at nævne, at formuestigningerne på disse ting, som denne lovgivning hovedsagelig omhandler, nemlig fast ejendom, pr. år er mindst 15 milliarder kr., og at der i og for sig er langt igen. Dette må være til stor gene for den almindelige økonomiske udvikling.

I øvrigt skal jeg tilsige vor velvillige behandling af de to lovforslag.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg må tilstå, at jeg synes, behandlingen her i dag har været beklagelig, idet jeg tænker på de udtalelser, der er kommet fra de tre borgerlige partier, som man nogle gange udtrykker det.

Mest af alt kan jeg beklage, at man ikke fra radikal side kunne give tilslutning til disse forslag. Jeg skal uden videre indrømme, at det var mest de radikales udtalelser, der her interesserede mig. Jeg var ikke meget i tvivl om, at man fra venstre og konservative ville tage afstand fra det forslag, der ligger her — eller fra de to forslag, vi har jo også frigørelsesafgiften med. Jeg ved ikke, om man kan konstatere nu, at der er sket en virkelig afgørende ændring i de radikales holdning. Vi kan jo håbe på, at man i udvalget måske alligevel kan finde frem til en forståelse, men efter det, der er sagt her i dag, tyder alt på, at de radikale virkelig har ind-

stillet sig på at overtage rollen som bannerfører for den borgerlige fløj i dansk politik.

Her er vi jo inde på et virkelig afgørende spørgsmål. Jeg er enig med hr. Ømann i, at det er et meget beskedent forslag, det er meget små midler, der ad denne vej kommer ind, i hvert fald i de første år. Senere kan det nok blive til noget mere. Det håber jeg da. Jeg havde nemlig ikke tænkt mig at følge hr. Jens Fogeds anvisning på at rykke op til 14. almindelige vurdering. Næste gang skulle det måske være 15. almindelige vurdering osv. På den måde kunne man aldrig nogen sinde få noget ud af denne lovgivning. Men forudsat at man bliver stående på 13. almindelige vurdering, så vil jeg mene, at denne lovgivning kan komme til at give ganske betydelige resultater i retning af, at man får inddraget nogle af de arbejdsfrie indkomster eller i hvert fald kapitalværdistigninger, som finder sted, og som befolkningen jo i virkeligheden har vendt sig imod, ganske forståeligt.

Man har også talt om, hvad der vil ske, hvis vi kommer ind i fællesmarkedet, i den forbindelse, og man har stærkt kritiseret, at regeringen ikke er kommet med forslag, som efter de pågældendes mening i højere grad tog fat om nælden her, altså i højere grad kunne medvirke til, at man inddrog de jordprisstigninger og jordprisgevinster, som formentlig vil følge af en sådan tilslutning — og det er vi vel enige om alle sammen, modstandere såvel som tilhængere, at der kan komme en sådan stigning. Disse forslag er ikke fremsat som forslag i forbindelse med EF-debatten. De ville under alle omstændigheder være blevet fremsat, men jeg synes da nok, man har lov til at tænke på det også; vi må have lov til fra folketingets side at medvirke til, at man får inddraget nogle af de store gevinster.

Det er ikke rigtigt, når det er sagt, at dette forslag særlig går ud over landbruget. Jeg tror, det var hr. Bernhard Baunsgaard, der var inde på den betragtning. Det er der ikke noget om. Jeg ved ikke, om hr. Bernhard Baunsgaard har læst lovforslaget tilstrækkelig grundigt eller har studeret søkret tilstrækkeligt. Hvis han havde det, ville han jo have opdaget, at den reelle beskatningsprocent for fast ejendom ikke er ændret til trods for, at man har sat de 40 pct. op til de 50 pct. Det er uændret 60 pct., der